

La República de les arts

EL LLIBRE RECOMANAT

L'adversari, d'Emmanuel Carrère. És un llibre que trasbalsa. Un viatge als orígens del mal i la mentida, a partir del cas real de Jean-Claude Romand, un home aparentment exemplar que un bon dia mata la seva família.

Toni Orensanz Escriptor i periodista

SARA BLANCH

“Els concursos obren portes però no vol dir que estigui tot fet”

CARINA FILELLA
cfilella@lrp.cat

El nom de Sara Blanch es va fer gran per moments en el món de l'òpera. Aquesta soprano que acaba de fer 29 anys, nascuda a Darmós, un petit nucli de població que pertany a Tivissa, a la Ribera d'Ebre, està considerada un dels valors emergents més destacats del panorama operístic del país i la seva carrera corre veloç. Els seus pares hi han tingut alguna cosa a veure: és filla del compositor de música contemporània i director de diverses corals Carles Blanch i de la professora de piano Mercè Freixes.

La tradició familiar ha estat determinant per arribar fins aquí?

Sí, estava predestinada! Vaig començar estudiant piano amb la meua mare fins a l'adolescència. Després vaig continuar a l'escola de música de Móra d'Ebre. Des de ben petita també vaig cantar en la coral del poble, que portava el meu pare. Sempre he viscut

Fa dos anys, la jove soprano Sara Blanch es va emportar vuit premis en el concurs Tenor Viñas, un dels més importants del món de l'òpera. La seva carrera es va disparar i ara està considerada un dels valors emergents més destacats del panorama operístic del país.

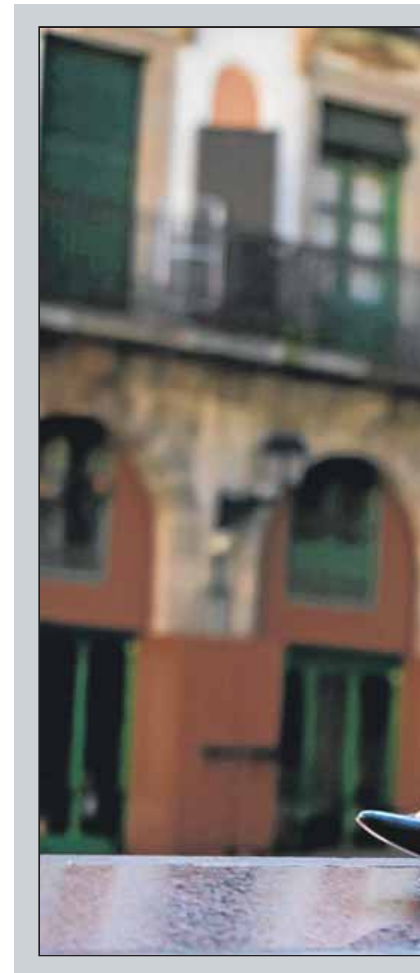
en un ambient musical. A casa sempre s'escoltava molta música i òpera. Tot el que ha vingut després ho he viscut d'una manera molt natural.

Fa vertigen ser un dels valors emergents més destacats del panorama operístic?

Sí, em fa força respecte, però jo intento agafar-ho tot amb la màxima naturalitat. De fet, ja ho busco, això, no pel fet de ser famosa sinó de ser reconeguda perquè faig una bona feina. Són molts anys d'estudi, molt temps invertit, i voldria una recompensa; almenys una recompensa personal, de saber que ho estic fent bé. Al cap i a la fi, es tracta d'anar treballant i de posar-hi esforç.

Amb 16 anys va debutar amb una òpera al Teatre Nacional de Catalunya. La vocació per l'òpera va ser molt primerenca.

Als 14 anys vaig començar a estudiar lírica amb Isabel Cañas a l'escola de música i dansa de Móra d'Ebre. Em va agradar molt i hi vaig descobrir les possibilitats de la tècnica i del cant, que desconeixia totalment. Dos anys després la meua padrina, que també

és professora de música en un institut de Barcelona, em va informar que es feien unes audicions per a l'Òpera Jove. M'hi vaig presentar i em van escollir. Els dos anys de batxillerat, als 16 i 17 anys, anava els caps de setmana a Barcelona per muntar l'òpera al Teatre Nacional de Catalunya.

Va ser més difícil començar des d'un poble petit com Darmós?

Sí, en alguns sentits. Quan vaig arribar a Barcelona, vaig demanar consell al professor de direcció del meu pare, Manuel Cabero, perquè volia entrar a cantar en un cor a Barcelona. Em va aconsellar el Cor Jove del Palau de la Música. Allà hi vaig estar un any i mig.

Per no caure en la desmemòria

El Museu de les Terres de l'Ebre i el Comebe (Consorci Memorial dels Espais de la Batalla de l'Ebre) han produït l'exposició *L'Ebre. Darrer escenari de les Brigades Internacionals*, que

ara es pot veure a Amposta i que els pròxims mesos recorrerà altres espais del país. A més de textos i fotografies, s'hi poden veure nombrosos documents originals de la col·lecció Julio

Allepuz de la Sénia i peces del fons del Comebe. No se la perdin. És una bona manera de no caure en la desmemòria de la lluita antifeixista.

Carina Filella cfilella@lrp.cat

I vaig veure que hi havia molts companys que estaven al cor des de molt petits. Jo, això, no ho he tingut a l'abast. També ha estat més complicat per a mi poder apropar-me a funcions d'òpera infantils que feien al Liceu, com ara *La flauta màgica* per a nens. Des d'un poble com Darnós t'assabentes de menys coses. De totes maneres no ho canviï. Perquè viure al poble m'ha donat una altra personalitat i l'oportunitat de poder créixer en un entorn diferent. Al final, però, he acabat vivint a Barcelona.

La seva consagració va ser gràcies al concurs Tenor Viñas 2016, on es va emportar vuit premis i l'aclamació de

la crítica. Els concursos són la plataforma indispensable per fer-se un nom en aquest món?

Els concursos s'han de fer perquè, si més no, et posen a prova. Passes molts nervis i hi ha molta tensió i molta competitivitat. Et trobes en aquesta situació i fa que, d'alguna manera, t'hi hagi d'enfrontar. Els concursos són bons per posar-se a prova un mateix. El que pugui passar després ja és una altra cosa. El més important és que un mateix quedi satisfet de com ho ha fet. Després, si et donen premis o no depèn de moltes coses. N'hi ha que fan una molt bona actuació i no els donen cap premi i, en canvi, hi ha gent que ha guanyat molts premis i després no

aconsegueixen fer una carrera com a cantant. Potser és perquè tenen una tècnica perfecta i una veu molt bona, però emocionalment no acaben de transmetre allò que busquen els teatres.

A més de cantar també cal actuar. Li ha costat encarar la part de representació teatral que té l'òpera?

La veritat és que no, perquè actuar m'agrada molt. També hi ha influït el fet que he estudiat molts anys dansa clàssica i he ballat en diversos festivals. Això vol dir que ja tenia treballada una presència a l'escenari. Des de petita ja tenia assolit el fet de saber-me moure a l'escenari, per haver ballat durant molts anys. Però he de dir que també m'ho he treballat molt, i he analitzat en profunditat els personatges que he hagut d'interpretar. Fins i tot posant-me davant del mirall i provant cares, gestos i expressions.

Va ser arran del concurs Tenor Viñas que van començar una allau de contractes. En el seu cas el concurs sí que va marcar un abans i un després?

Sí, el concurs Tenor Viñas ha estat un fet clau. Dels premis que em van donar, alguns ja tenien forma de contractes, com per exemple, amb el Festival Castell de Peralada, el Teatro de la Zarzuela i el Teatro Real de Madrid. Van ser tres portes importants que es van obrir i després, per la feina ben feta, han volgut continuar treballant amb mi; m'han fet altres propostes. El concurs m'ha obert moltes portes però no vol dir que ja estigui tot fet. He fet audicions per a altres teatres, algunes que van bé i altres que no. És una lluita continuada. Però de moment sembla que les coses van bé i vaig obtenint bons resultats.

I això que va estar a punt de no presentar-se al Tenor Viñas...

Sí, perquè just en les mateixes dates tenia una òpera al Teatre de Sarrià, fet que volia dir que el dia que no tenia concurs estaria assajant o cantant al teatre; em suposava molta més pressió. A més, emocionalment tampoc no estava passant un bon moment. Però, com que ja tenia la inscripció feta, a mesura que s'anava aproximant la data vaig pensar que no m'havia de rendir i que havia d'anar a provar-ho. Al fi-

La soprano

Sara Blanch va néixer a Darnós, un petit nucli de població que pertany a Tivissa, a la Ribera d'Ebre, tot i que actualment té fixada la seva residència a Barcelona

➔ LRP

LA REPÚBLICA DE LES ARTS ÒPERA

nal treus la força. M'hi vaig presentar i va ser un cert que ho fes.

També ha estat reconeguda per la revista *Òpera Actual* com la intèrpret més prometedora de l'Estat espanyol. Pesa la responsabilitat per arribar a cobrir les expectatives?

Pesa i encara més en el meu cas, perquè soc molt perfeccionista i m'ho faig pesar més del que no tocaria. M'exigeixo molt, i com més reconeixements, més m'exigeixo. Fa respecte pensar que en algun moment les coses puguin deixar d'anar tan bé. M'esforço molt perquè tot vagi en la mateixa direcció i per anar progressant. De totes maneres, l'experiència d'anar coneixent teatres diferents i treballar amb gent diversa en aquesta activitat professional també et fa créixer i t'ajuda.

Fer el pas cap a la professionalització com a cantant d'òpera és una decisió arriscada. Quan la va tenir clara?

Des de sempre havia volgut ser cantant d'òpera. Quan vaig anar cap a Barcelona als 18 anys per estudiar ja vaig entrar al conservatori amb la idea clara de ser cantant d'òpera. La professionalització m'ha vingut donada d'una manera natural. Ha estat una evolució natural. El 2013 va ser el primer cop que vaig cantar en un teatre important d'òpera, en el Rossini Opera Festival de Pesaro [Itàlia]. Aquell va ser el meu debut.

Des d'aquell moment la carrera ja ha estat imparable...

Vaig anar presentant-me a concursos, fent audicions... Hi havia feines més ben pagades i altres que no. Va ser una mica dur el fet de mantenir-me econòmicament, perquè la nostra és una feina irregular, en què no saps mai què t'espera i què et pot venir. Però, després del concurs Viñas, en aquest sentit sí que ha representat una estabilitat; almenys estabilitat temporal, perquè l'any que ve el tinc ple però hem d'estar sempre a l'expectativa.

Quines són les principals dificultats amb què es troba una jove soprano catalana?

Per començar, dir que de sopranos en som moltes, al contrari que de tenors, que és més difícil trobar-ne. Som moltes sopranos i de moltes tipologies diferents. I, com que n'hi ha tantes, moltes estan molt ben preparades. Com que la competència és tanta, ja ens ocupem de preparar-nos bé per fer-nos un espai en aquest món. Ens hi hem de bolcar molt, tenir paciència i a vegades aguantar coses que no sem-

CONCURSOS

“Els concursos són bons per posar-se a prova un mateix. El que pugui passar després ja és una altra cosa. En el meu cas, el concurs Tenor Viñas sí que ha representat una estabilitat”

AUTOEXIGENT

“Soc molt perfeccionista. M'exigeixo molt, i com més reconeixements tinc, més m'exigeixo”

SENSE PRESSA

“Em van oferir una gira per Espanya amb *La Traviata*, però vaig dir que no perquè era molt jove i vocalment encara no em tocava. De fet, ara encara no em toca. Cal anar amb ordre”

pre són fàcils.

Hi ha més facilitats per a les veus emergents a l'estranger?

Depèn. Per exemple, jo crec que hi ha hagut com una epidèmia de sopranos russes! Han sorgit moltes sopranos russes no sé si per una moda, pel tipus de veu o per què.

Però una soprano catalana té facilitats per desenvolupar-se al país?

Al final d'alguna manera tots acabem sent una mica internacionals. Si vols fer una carrera internacional com a cantant d'òpera et mous per tot arreu i no importa d'on vinguis. Sí que costa obrir-se camí a fora quan no et coneixen. Has d'anar al teatre, que t'escoltin i després veure si et donen confiança per fer-te un contracte. Però a poc a poc es van obrint portes.

És un món gaire competitiu, el de l'òpera?

Sí. Perquè tothom vol el seu lloc. Però sempre penso que al final és l'estudi, el treball, allò que t'acaba portant endavant. És molt difícil que, si estudies molt i treballes molt, no surti res. Quan estàs centrat en una cerca constant de perfecció del so i de millorar els errors, vas avançant. Hi ha qui no vol veure o no es deixa dir allò que no fa bé. També s'han de tenir unes condicions vocals. Jo en certs aspectes tinc facilitats, i si, a això, hi afegim el treball, al final el resultat és doble. Si un no té la veu, no és afinat, poc hi ha a fer.

Està qualificada com una soprano lirico-colleugera? Què destacaria de la seva veu?

Lleugera perquè arribo a molt agut, fins a la 5. I aquesta part aguda és la

Blanch, en dos moments de la representació de l'òpera *Il turco in Italia*, de Rossini, a Oviedo, fa uns dies ➔ IVAN MARTÍNEZ

que permet fer agilitats, picats..., coses més delicades amb la veu. També hi ha tota la part de *coloratura*, d'agilitat, de notes molt ràpides cantades en poc temps. I la part de lírica seria més aviat pel color de la veu: és una veu que té un cert cos, que no és tan delicada ni fina com una veu purament lleugera.

També ha guanyat el premi del públic en el Concurs Internacional de Cant Montserrat Caballé (2014), la gran diva de l'òpera morta fa unes setmanes. Hi havia coincidit mai?

Sí, unes quantes vegades. Ella em va donar el premi en el concurs i després vaig fer unes classes magistrals amb ella a Saragossa. També em va convidar a unes classes magistrals amb ella al Liceu de Barcelona, entre d'altres.

A més de ser una bona soprano, era una bona mestra?

Tècnicament ella era impecable. És un referent per a tothom. Com a mestra, imposava molt; feia respecte. Perquè si no li semblava bé allò que feies, et podia dir qualsevol cosa. Però després era molt tendra i propera. Les grans dives sempre fan respecte.

El març de l'any passat va debutar al Liceu al costat de Plácido Domingo, amb l'òpera *Thaïs*, de Massenet. Com recorda l'experiència?

Molt positiva, pel fet de veure'l a ell en escena tan a prop i veure com canta, com es mou, com assaja... Hi vaig descobrir una altra realitat. Hem tornat a fer l'òpera *Thaïs* aquest estiu al Teatro Real de Madrid i a Peralada, amb Plácido Domingo, també. Ha estat un bon retrobament, perquè ell és una persona molt propera.

Va dir que no a una *Traviata* perquè va considerar que encara no estava prou preparada. Expliqui'm com va anar.

Em van oferir una gira per Espanya amb *La Traviata*, però vaig dir que no perquè era molt jove i vocalment encara no em tocava. De fet, ara encara no em toca. La podria fer, però crec que hi ha molt repertori que és més apte per a mi ara mateix. És millor fer primer tot aquest repertori i, d'aquí a un parell d'anys, potser sí que faré *La Traviata*.

El nivell d'autoexigència és molt alt.

Sí. Ho faig també per conservar la veu i no gastar-la abans d'hora. Cal anar amb ordre.

Quina òpera li agradaria fer que encara no li han ofert?

Per exemple, *Lucia di Lammermoor*,

Els pròxims dos anys, replets

La jove soprano, en una imatge promocional
 JOAN MANUEL BELILLAS

▶ Aquest octubre ha actuat cinc dies a l'Òpera d'Oviedo amb *Il turco in Italia*, de Rossini. No ha estat una flor enmig del desert. La seva agenda operística per als dos anys vinents ja està ben farcida. Té previstes dues produccions al Liceu: una de Rossini, *L'italiana in Algeri*, aquest desembre, i l'altra, el febrer del 2019, *L'enigma di Lea*, de Benet Casablanca, que és una òpera contemporània que s'estrena mundialment. Al gener també actuarà al Palau de la Música i al Teatre Tarragona fent el *Carmina Burana*, amb l'orquestra Camera Musicae. El cant també la portarà a Riga (Letònia), a Mallorca, a Torí... "Tinc tot el 2019 bastant lligat, i el 2020 també el tinc força ocupat. Les perspectives són bones i no em puc queixar", diu, satisfeta.

de Donizetti. Em vindria molt de gust i la podria fer ja. És una òpera belcantista molt important que m'encantaria fer. Fins que no me la proposi algú, però..., queda pendent.

Quins compositors destaquen en el seu repertori?

Principalment Rossini. Aquest compositor em va molt bé pel meu tipus de veu i és el que he cantat més. També Mozart, Donizetti i Bellini són dels compositors que em van millor.

L'òpera no és un gènere proper a la gent jove. Què cal fer per apropar-la al públic jove?

Ara ja hi ha bastants projectes. Per exemple, el Liceu ofereix òperes per a escolars; a Sabadell també hi ha fun-

cions per a escoles i a molts altres escenaris d'arreu també. Es fan espectacles més adaptats per a nens. Però és un art que és tan complet, i a vegades potser complex, que costa d'entrar-hi i de tenir la paciència, per exemple, de llegir subtítols per l'idioma diferent, d'entendre la història. Musicalment, a vegades també costa saber apreciar la complexitat. Però sé de molts joves que s'apropen a l'òpera i després els agrada i la gaudeixen. A l'escola, no es dona a la música el valor que se li hauria de donar. Van traient cada cop més hores de música i això fa que no hi hagi prou temps per poder educar en aquest sentit.

Ha treballat conjuntament amb els seus pares, els seus primers mestres?

Sí. El meu pare va compondre uns divertiments i, el gener de l'any passat, quan vaig fer un recital a Barcelona amb compositors actuals, hi vaig incloure aquestes obres seves. Els meus pares estan molt contents amb la meua carrera.